

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/23/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2209216840
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2209216840.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného splnomocnencom TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, proti žalovaným: 1/ S. Q., bytom X. D. R. XXX, XXXX W., Maďarská republika, 2/ Y. Q., bytom P. č. XXX/X, T. X., obaja zastúpení splnomocnencom Advokátska kancelária LLPMV Lawyers, s.r.o., Belopotockého 2, Bratislava, o zaplatenie 1.091,68 eur s príslušenstvom, o odvolaniach strán sporu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, zo dňa 26. októbra 2015, č.k. 10C/110/2010-257, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti potvrdzuje a v napadnutej zamietajúcej časti mení tak, že žalovaný 1/ je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 458,53 eur od 5.2.2010 do zaplatenia a žalovaná 2/ je povinná žalobcovi zaplatiť úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 580,04 od 5.2.2010 do zaplatenia do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku a vo zvyšnej zamietajúcej časti rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním určil žalovanému 1/ povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 482,03 eur a žalovanému 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 609,65 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol a o náhrade trov konania rozhodol tak, že o tejto bude rozhodnuté do 30 dní po právoplatnosti vo veci samej. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že právny predchodca žalobcu žalobou zo dňa 18.11.2009 sa domáhal na žalovaných zaplatenia spolu sumy 1.091,68 eur. Podaním zo dňa 24.11.2011 žiadal o rozšírenie žaloby čo do úrokov z omeškania vo výške 9,5% ročne zo spornej istiny. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol prvýkrát rozsudkom zo dňa 11.10.2012 č.k. 10C/110/2010-151, ktorým návrh žalobcu zamietol. V dôsledku odvolania žalobcu odvolací súd svojim uznesením zo dňa 26.3.2014, č.k. 11Co/78/2013-198, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Po vrátení veci súd prvej inštancie doplnil dokazovanie a zistil, že právny predchodca žalobcu v návrhu aj na pojednávaní uviedol, že odberateľka B. W. zomrela dňa XX.X.XXXX, odoberala zemný plyn z distribučnej siete na odbernom mieste P. X/XXX, T. X.. Zbernými faktúrami jej právny predchodca žalobcu vyfakturoval za spotrebu zemného plynu po odpočítaní záloh a to faktúrou č. 7411049889 splatnou dňa 28.11.2006 sumu vo výške 1.032,83 eur, faktúrou č. 7401049891 splatnou dňa 28.11.2006 sumu vo výške 58,85 eur, spolu teda 1.091,68 eur. Uviedol, že podľa osvedčenia o dedičstve č. 13D/511/2005 dedičstvo ne nebohej poručiiteľke B. W. nadobudli žalovaní 1/, 2/. Čistá hodnota majetku predstavovala sumu 15.683,76 eur, pričom dedičia uzavreli dohodu tak, že žalovaný 1/ nadobudol z predmetu dedičstva majetok vo výške 6.925,81 eur, čo predstavuje 44,15% z čistej hodnoty dedičstva a žalovaná 2/ hodnotu vo výške 8.757,95 eur, čo

predstavuje 55,84%, na základe čoho žalovaný 1/ zodpovedá za dlh poručiťky vo výške 44,15% z dlžnej sumy, čo predstavuje sumu 482,03 eur a žalovaná 2/ za poručiťkin dlh zodpovedá vo výške 55,84% z dlžnej sumy, čo predstavuje 609,65 eur. Žalobca ďalej uviedol, že predmetom konania sú faktúry č. 7411049889 a faktúra č. 7401049891, pričom prvá faktúra bola opravnou faktúrou k faktúre č. 1527 zo dňa 15.4.2005 a druhá opravnou faktúrou k faktúre č. 15871 zo dňa 25.10.2005. V opravných faktúrach je uvedený dôvod ich opravy - oprava stavu meradla. Fakturácia spotreby bola pôvodne určená odhadom z dôvodu porušenia obchodných podmienok pôvodnou odberateľkou B. W. a to nesprístupnením plynomeru na odbernom mieste, pričom k oprave spotreby plynu došlo z podnetu samotných žalovaných, ich oznámením stavu plynomera k jednotlivým odberným obdobiam. Opravné faktúry boli vyfakturované žalovaným v zmysle obchodných podmienok. Nebohá B. W. nesprístupnila plynomer, v zmysle bodu 5.7 obchodných podmienok v spojení s bodom 5.9 vykonal žalobca fakturáciu spotreby plynu na základe tzv. odhadu. Žalobca uviedol, že čo sa týka premlčania, nárok nie je premlčaný, keďže premlčacia doba nemohla začať plynúť skôr ako uplynula lehota splatnosti opravnej vyúčtovacej faktúry. Žalovaní poukázali na skutočnosť, že spochybňujú právny dôvod vzniku pohľadávky. Faktúra č. 7401049889 bola vystavená za odber plynu v období od 1.4.2004 do 31.3.2005, t.j. za života poručiťky. Právny predchodca žalobcu po uplatnenej reklamácií opravil na faktúre s č. 1527 zo dňa 15.4.2005 odčítaný stav k 31.12.2004 a odčítaný stav k 31.3.2005. Rozdiel v spotrebe plynu za toto obdobie za života poručiťky, ktorý vznikol po oprave vykonanej žalobcom, predstavuje 3051 m³. Z druhej faktúry 7401049891 vyplýva, že k spotrebe plynu došlo v období od 1.4.2005 do 31.9.2005, pričom poručiťka 13.6.2005 zomrela. K oprave tejto faktúry došlo takisto po reklamácií uplatnenej žalovanou 2/, na tejto bol opravený stav odberu, pričom rozdiel v spotrebe plynu po oprave fakturácie predstavuje 164 m³. Namietli premlčanie, uviedli, že na reklamácií faktúry zo dňa 10.11.2006, na základe ktorej bola opravená faktúra, ktorá však nebola žalovanej doručená, poukázali na to, že žalobca mohol podať takýto návrh do dňa 10.11.2009, avšak návrh bol podaný 18.11.2009. Poukázali na judikát č. 1Cdo 210/2005 a tiež, že opravná faktúra, na základe ich reklamácie im nikdy nebola doručená, tým pádom nie sú ani v omeškani so zaplatením spornej istiny a preto nemajú dôvod uhradiť požadované úroky z omeškania. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 460, § 470 ods. 1, § 100 ods. 1, § 101 O.z.. Z vykonaného dokazovania mal jednoznačne za preukázané, že nebohá poručiťka zomrela 13.6.2005. Na základe osvedčenia o dedičstve, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30.12.2005 prichádzali do úvahy dedičia v tretej dedičskej skupine a to žalovaní 1/, 2/. Takže pasívna legitimácia žalovaných je daná. Súd zistil, že právny dôvod vzniku pohľadávky z faktúry č. 7401049889, ktorá bola opravnou k faktúre č. 1527 vystavenej právnym predchodcom žalobcu za života poručiťky, poručiťke doručenej a za obdobie fakturačné od apríla 2004 do marca 2005. Čo sa týka ďalšej faktúry č. 15871 išlo o fakturačné obdobie apríl 2005 - september 2005, bola opravená faktúrou č. 7401049891. K oprave tejto faktúry taktiež došlo po reklamácií. Právny predchodca žalobcu do dedičstva po nebohej poručiťke B. W. nezhlásil pohľadávku a nežiadal v dedičskom konaní spornú istinu zaplatiť od žalovaných podľa výšky prevzatia dedičstva. V spise sa nachádza dôkaz o tom, že právny predchodca žalobcu dňa 17.10.2006 prevzal predmetnú reklamáciú s oznámením, čo sa týka nadobudnutia dedičstva po zomrelej odberateľke B. W.. K spôsobu fakturácie súd uviedol, že po zistení skutočného odberu plynu za príslušné fakturačné obdobie stanoveného v zmysle bodu 3.1 zmluvných dojednaní sa vypočíta rozdiel medzi cenou stanovenou na základe skutočného odberu plynu a súčtom prijatých platieb z preddavkov za celé obdobie od začiatku fakturačného obdobia do dňa skutočného odberu plynu, pričom tento rozdiel bude fakturovaný odberateľovi vo vyúčtovacej faktúre v cenách platných pre obdobie dodávky plynu ako preplatok plynu, resp. nedoplatok. Dátum splatnosti preplatiek, resp. nedoplatkov za plyn bude uvedený vo vyúčtovacej faktúre za dodávky plynu. Túto skutočnosť súd zistil z obchodných podmienok bod 3.11. Z bodu 3.12 OP súd zistil, že akúkoľvek pohľadávku voči druhej strane okrem vyúčtovacej faktúry za dodávku plynu a preddavkov je oprávnená strana povinná uplatniť písomnou formou, pričom takto uplatnená pohľadávka bude splatná do 14 dní odo dňa jej odoslania druhej zmluvnej strane. V prípade, že výsledkom šetrenia reklamácie je preplatok resp. nedoplatok, povinná zmluvná strana realizuje úhradu v lehote splatnosti uvedenej v opravnej faktúre. Tieto skutočnosti súd zistil z obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu bod 4.1, 4.4. Súd tak dospel k záveru, že pôvodný veriteľ vyfakturoval žalovaným opravné faktúry v zmysle obchodných podmienok, nakoľko pôvodné faktúry boli vystavené na základe tzv. odhadu podľa typového diagramu dodávky. Po uplatnenej reklamácií právny predchodca žalobcu v zmysle nahláseného skutočného odberu a spotreby plynu v zmysle bodu 3.8 OP vystavil opravné faktúry. Faktúry uhradené neboli, pričom žalobca nevedel preukázať súdu žiadnym spôsobom, že doručil odporcom predmetné opravené faktúry. Súd žalobe žalobcu vyhovel v časti čo do zaplatenia spornej istiny, keďže zo žaloby súd zistil, že právny predchodca žalobcu správne vypočítal mieru nadobudnutia dedičstva žalovanými 1/, 2/ a preto určil žalovanému 1/ povinnosť zaplatiť žalobcovi

istinu vo výške 482,03 eur a žalovanej 2/ istinu vo výške 609,65 eur. Čo sa týka úrokov z omeškania návrh zamietol, keďže opravné faktúry žalovaným podľa ich tvrdenia doručené neboli a žalobca opak súdu preukázať nevedel. Keďže dospel k názoru, že pohľadávka premlčaná nie je, všeobecná trojročná doba začala v danom prípade plynúť dňa 29.11.2006, žalobca na základe reklamácie žalovaným vystavil dňa 14.11.2006 faktúry na skutočne odobratú, dovtedy nevyfakturovanú spotrebu plynu, v ktorých určil štandardnú 14 dňovú lehotu splatnosti ku dňu 28.11.2006. Žaloba bola podaná na súde dňa 18.11.2006 teda pred uplynutím trojročnej premlčacej lehoty.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podali odvolania žalovaní 1/, 2/. Uviedli, že na žalovaných prešli iba dlhy poručiťelky, nie však zmluva, ktorá bola uzavretá medzi poručiťelom a právnym predchodcom žalobcu a tobôž nie obchodné podmienky, o ktorých právny predchodca žalobcu tvrdí, že sú súčasťou zmluvy uzavretej s poručiťelom a o ktorých navyše nik nevie, či boli poručiťelovi vôbec známe. Súd počítá začiatok plynutia všeobecnej premlčacej lehoty odo dňa, ktorý nasleduje po dátume splatnosti, ktorý na opravných faktúrach uviedol sám právny predchodca žalobcu a to podľa vlastného uváženia, pretože v čase, kedy ich vyhotovil, poručiťelka už nežila. Súd úplne prehliadol, že žalovaní nemali uzavretú s právnym predchodcom žalobcu žiadnu zmluvu. Právny predchodca žalobcu v čase vybavenia reklamácie žalovanej 2/ veľmi dobre vedel, že dlh existuje a mohol ho teda uplatniť u žalovaných. Mohol svoje právo tak vykonať už dňa 10.11.2006, pretože vtedy už veľmi dobre vedel, že dlh existuje a že zaň zodpovedajú žalovaní. V skutočnosti sa však stalo to, že právny predchodca žalobcu sa o odpočet stavu plynomeru nijako nepokúšal, čo je u neho bežný štandard. Namiesto toho určil pravdepodobný odber ale aj to zanedbal, pretože keby bol prihliadol na vývoj predchádzajúceho skutočného odberu, počet a typ pripojených spotrebičov, nebolo by došlo k preplatku, ktorý bol preto poručiťelke vrátený ešte kým žila. Neskôr vďaka žalovanej 2/ právny predchodca žalobcu zistil, že to, čo počítal za života poručiťelky, počítal zle. Výsledkom tohto zistenia bolo vlastne to, že preplatok vrátený poručiťelke vrátený nemal byť a nedoplatok v takmer rovnakej sume požaduje na žalovaných v tomto konaní. Navrhli rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť, pretože súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Žalobca vo svojom odvolaní uviedol, že odvolanie podáva v časti úrokov z omeškania, teda v zamietajúcej časti. Uviedol, že je zrejmé, že svoj nárok si uplatnil dôvodne. Dlžná suma nebola žalovanými uhradená, preto si uplatnil aj úrok z omeškania. Počiatkový dátum uplatnenia úroku predstavuje deň nasledujúci po dátume splatnosti uvedenom na predmetnej faktúre. Dátum splatnosti bol určený na dátum nasledujúci po uplynutí lehoty 14 dní od vystavenia faktúry. Pokiaľ by sa súd aj nestotožnil s uvedeným názorom, žalovaní sa najneskôr dozvedeli o pohľadávke žalobcu dňom doručenia žalobného návrhu, teda dňom nasledujúcim sa preukázateľne dostali do omeškania s úhradou dlžnej sumy. Navrhli, aby odvolací súd zamietajúcu časť rozsudku súdu prvej inštancie zmenil a určil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania.

4. Žalovaní 1/, 2/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedli, že pokiaľ sa týka úrokov z omeškania, tak o odvolaní žalovaných do tohto času nebolo rozhodnuté, t.j. vymáhateľnosť pohľadávky žalobcu zostáva až do času vykonateľného právoplatného meritórneho rozhodnutia sporná. Na vystavenie faktúry a jednostranné stanovenie splatnosti právny predchodca žalobcu nemal právny titul. Zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom a nebohrou poručiťelkou nemožno považovať za dohodu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými. Teda medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými nebol dohodnutý takýto spôsob určenia splatnosti. Rozhodujúcou skutočnosťou z hľadiska vymáhateľnosti pohľadávky a úrokov z omeškania je prvá objektívna možnosť vykonania práva, ktorá je daná okamihom, kedy veriteľ mohol najskôr o splnenie požiadať. Viazanosť začiatku plynutia premlčacej doby na deň splatnosti dlhu a nie na deň vzniku právneho vzťahu, z ktorého dlžníkovi vznikla povinnosť plniť, by znamenalo neprípustné posunutie začiatku plynutia premlčacej doby prakticky na neobmedzenú dobu. Podľa ich názoru, ktorý prezentovali v odvolaní je nárok žalobcu navyše premlčaný.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - strana sporu (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných nie je dôvodné a odvolanie žalobcu je sčasti dôvodné.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 10C/110/2010 je určenie povinnosti žalovanému 1/ zaplatiť žalobcovi sumu 482,03 eur s 9,5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 458,53 eur od 29.11.2006 do zaplattenia a určenie povinnosti žalovanej 2/ zaplatiť žalobcovi sumu 609,65 eur s 9,5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 580,04 eur od 29.11.2006 do zaplattenia a to titulom nedoplatku za odber zemného plynu.

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým bolo žalobe v časti zaplattenia istiny vyhovené a v časti zaplattenia úrokov z omeškania bola žaloba zamietnutá.

8. Odvolací súd v celom rozsahu pokiaľ sa týka zaplattenia istiny preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pričom má za to, že súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým zisteniam pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobou uplatnených nárokov na zaplattenie istiny, pričom sa vysporiadal so všetkými podstatnými argumentami strán sporu a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd odkazuje na písomné vyhotovenie napadnutého rozsudku v časti vyhovenia žalobe o zaplattenie istiny spolu v sume 1.091,68 eur. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. K odvolacím námietkam dodáva nasledovné:

Predmetom konania je určenie povinnosti žalovaným 1/, 2/ ako právnym nástupcom po zomrelej odberateľke zemného plynu zaplatiť žalobcovi ako právnemu nástupcovi po dodávateľovi plynu Slovenskom plynárenskom priemysle a.s. Bratislava sumu 1.091,68 eur s príslušenstvom, titulom nedoplatku na odobratom zemnom plyne z distribučnej siete na odbernom mieste Ohrady 344. Právny predchodca žalobcu na základe fakturácie spotreby plynu vykonanej tzv. odhadom vystavil faktúru č. 1527 za fakturačné obdobie 04/2004 - 03/2005 a faktúru č. 15871 za fakturačné obdobie 04/2005 - 09/2005. Žalovaní uvedené faktúry reklamovali, v rámci reklamácie oznámili dodávateľovi plynu skutočný odber a spotrebu plynu, na základe čoho dodávateľ vystavil opravné faktúry č. 7401049889 (opravná faktúra pôvodnej faktúry č. 1527) a faktúru č. 7401049891 (opravná faktúra pôvodnej faktúry č. 15871). Tieto opravné faktúry na skutočne odobratú, dovtedy nevyfakturovanú spotrebu plynu boli v súlade s obchodnými podmienkami (bod 4.4 obchodných podmienok: v prípade, že výsledkom šetrenia reklamácie je preplatok resp. nedoplatok, povinná zmluvná strana zrealizuje úhradu v lehote splatnosti uvedenej v opravnej faktúre) vystavené dňa 14.11.2006 a bola v nich určená štandardná 14 dňová lehota splatnosti ku dňu 28.11.2006 (bod 3.11 OP: dátum splatnosti preplakov resp. nedoplatkov za plyn bude uvedený vo vyúčtovacej faktúre za dodávku plynu). Žalovaní 1/, 2/ ako právni nástupcovia po zomrelej poručiiteľke B. W. vstúpili do vzťahu medzi poručiiteľkou a SPP, a.s., Bratislava, ktorý vznikol na základe riadne uzavretej zmluvy, teda pohľadávka vznikla zo zmluvného vzťahu. Keďže opravné faktúry boli vydané v súlade s dohodnutými obchodnými podmienkami, je potrebné začiatok premičacej doby počítat' od splatnosti určenej v opravných faktúrach a to nasledujúcim dňom po splatnosti, teda 29.11.2006. Žaloba na súd v danej veci bola podaná dňa 18.11.2009, teda pred uplynutím trojročnej premičacej doby (§101 OZ).

9. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho vyhovujúcej časti z dôvodu vecnej správnosti podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

10. Pokiaľ sa týka nároku žalobcu na zaplattenie úrokov z omeškania, týchto sa žalobca domáhal vo výške 9,5% zo sumy 458,53 za obdobie od 29.11.2006 do zaplattenia zo sumy 580,04 eur od 29.11.2006 do zaplattenia. Odvolací súd tu dospel k záveru, že zamietnutie žaloby v časti zaplattenia úrokov z omeškania nie je správne a to z dôvodu, že uvedené opravné faktúry, na základe ktorých vznikla žalovaným 1/, 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi žalovanú pohľadávku boli splatné ku dňu 29.11.2006, doposiaľ uhradené neboli, takže je zrejmé, že žalovaní 1/, 2/ sa so svojím plnením dostali do omeškania a v zmysle ust. § 517 ods. 2 OZ žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania. Sporný je začiatok omeškania. Zo spisu jednoznačne vyplynulo, že žalobca nepreukázal, že opravné faktúry boli žalovaným 1/, 2/ doručené. Žalovanému 1/ bola doručená výzva na úhradu sumy 32.888,- Sk zo dňa 18.12.2006, na ktorú žalovaný 1/ odpovedal listom zo dňa 28.12.2006. V uvedenej výzve pod názvom

upomienka je však uvedené pri žalovanej sume číslo faktúry, variabilný symbol 6100319323, takže toto číslo faktúry nekorešpondovalo s číslom ani jednej opravnej faktúry, ktoré sú predmetom tohto konania. Tak odvolací súd mal za to, že žalovaní 1/, 2/ sa o povinnosti zaplatiť uvedené sumy na základe predmetných opravných faktúr jednoznačne dozvedeli doručením návrhu na začatie konania, ktorý bol obom žalovaným doručený dňa 4.2.2010, takže dňom nasledujúcim sa žalovaní dostali do omeškania.

11. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd v zamietajúcej časti o zaplatenie úrokov z omeškania napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil a o úroku z omeškania rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia, teda tento priznal v zákonom určenej výške v čase začatia jeho plynutia, t.j. 9% (v zmysle §3 nar.vlády č. 87/1995 Z.z. účinného do 31.1.2013 je výška úrokov z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB, ktorá bola k 5.2.2010 vo výške 1,00%) s účinnosťou odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovaným, teda od 5.2.2010.

12. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods.1 CSP za použitia ust. § 255 ods.2 CSP, keď ani jedna zo strán sporu, teda ani jeden z odvolateľov nebol v odvolacom konaní plne úspešný.

13. Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).